

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 23Ek/40/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117219586
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6117219586.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: HiProTech s.r.o., so sídlom Hatné 92, 018 02 Hatné, IČO: 50 115 618 v konaní zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s.r.o., so sídlom Martina Granca 3, 841 02 Bratislava - mestská časť Dúbravka, IČO: 52 262 821 proti povinnému: MARFEX s.r.o., so sídlom Slivník 63, 040 01 Košice - mestská časť Dargovských hrdinov, IČO: 46 993 762 v konaní zast.: JUDr. Matúšom Lemešom, advokátom so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, o vymoženie peňažnej pohľadávky vo výške 4.063,20 EUR s príslušenstvom a trov exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/40/2017 zo dňa 30. novembra 2017, ktorým súd rozhodol o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd m e n í uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/40/2017 zo dňa 30. novembra 2017 tak, že exekúciu vedenú u súdneho exekútora Mgr. Petra Bertóka, Exekútorský úrad so sídlom v Košiciach, Murgašova 3 (403EX 38/2017) podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.
- II. Súd u k l a d á oprávnenému povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi náhradu výdavkov exekúcie vo výške 30 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.
- III. Súd u k l a d á oprávnenému povinnosť nahradiť povinnému účelne vynaložené trovy vo výške 337,48 Eur titulom trov právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu povinného do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Dňa 30.11.2017 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 23Ek/40/2017, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie a súčasne povinnému uložil povinnosť zaplatiť oprávnenému trovy právneho zastúpenia vo výške 84,37 Eur na účet právneho zástupcu oprávneného do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 45 ods. 2 písm. d), § 61k ods. 1, 2, 5, § 61l ods. 1, 3, § 199a ods. 1, § 199d ods. 1, §199e zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 52 ods. 1, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), § 21 ods. 2, § 35 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, § 10 ods. 1, ods. 2, § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky MS SR č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhlášky“). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd z elektronickej stránky Ministerstva spravodlivosti SR zistil, že Rozhodcovský súd Royal Development, RSRD, Záujmové združenie právnických osôb, Suľany 243, 951 25 Hruboňovo, IČO: 45 741 905, je v zozname rozhodcovských súdov vedenom ministerstvom, ide teda o aktívny súd, ktorý je oprávnený rozhodovať spory podľa zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v platnom znení, čiže spĺňa podmienky ustanovené týmto zákonom pre stále rozhodcovské súdy zriadené po 31.12.2014. Ďalej

čo sa týka dôvodu uvedeného v návrhu povinného na zastavenie exekúcie, že rozhodcovská doložka nebola uzavretá, súd konajúci prostredníctvom vyššieho súdneho úradníka uviedol, že túto skutočnosť skúma iba pri spotrebiteľských vzťahoch, či došlo k platnému uzavretiu rozhodcovskej doložky medzi veriteľom (v exekučnom konaní oprávneným) a dlžníkom ako spotrebiteľom (v exekučnom konaní povinným). A keďže v tomto exekučnom konaní nejde o vzťah spotrebiteľský, súd nie je oprávnený skúmať neplatnosť resp. platnosť rozhodcovskej doložky podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V prípade, ak povinný s rozhodcovským rozsudkom RD/34/2017 zo dňa 05.04.2017 nesúhlasil, mal možnosť podať na príslušnom súde žalobu o zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku, čo však povinný neurobil, v dôsledku čoho rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť a následne aj vykonateľnosť a stal sa spôsobilým exekučným titulom v exekučnom konaní. Tiež čo sa týka doručovania povinnému do sídla jeho spoločnosti, mal súd z rozhodcovského spisu preukázané, že Oznámenie o začatí rozhodcovského konania sa rozhodcovskému súdu vrátilo späť s poznámkou pošty „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“ potvrdená pečiatkou pošty z 28.03.2017. Rozhodcovský rozsudok sa rozhodcovskému súdu vrátil späť s poznámkou pošty „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“ potvrdené pečiatkou pošty z 13.04.2017. A vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že nie sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 61k ods. 1 písm. d) v spojení s § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a súčasne povinnému uložil povinnosť zaplatiť oprávnenému trovy právneho zastúpenia vo výške 84,37 Eur na účet právneho zástupcu oprávneného do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Proti tomuto uzneseniu podal povinný prostredníctvom právneho zástupcu sťažnosť a žiadal, aby súd zmenil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 23Ek/40/2017 zo dňa 30.11.2017 tak, že súd exekúciu podľa ust. § 61k ods. 1) písm. d) Exekučného poriadku v celom rozsahu zastaví.

4. Svoju sťažnosť odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho a skutkového posúdenia veci a v konečnom dôsledku je arbitrárne. Ďalej uviedol, že súd sa vo svojom rozhodnutí vôbec nevysporiadal s relevantnými argumentmi povinného a nereflektoval ani na existujúcu konštantnú judikatúru. Rovnako sa súd odmietol čo i len zaoberať námietkou povinného, že právomoc rozhodcovského súdu nebola založená. Z argumentácie povinného, ako aj z listinných dôkazov, ktoré mal súd k dispozícii, pritom podľa názoru povinného jednoznačne vyplýva, že rozhodcovská zmluva nebola uzatvorená a povinný nikdy, ani len v náznakoch, neprejavil vôľu, aby bol spor s oprávneným predmetom rozhodcovského konania. Úplným paradoxom je to, že takúto vôľu absolútne nikdy v komunikácii s povinným neprejavil ani oprávnený. Je preto nepochybné, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je ničotným aktom, ktorý nemôže vyvolať žiadne právne účinky. Tým, že sa súd odmietol zaoberať skúmaním právomoci subjektu, ktorý vydal rozhodnutie („exekučný titul“), úplne odignoroval existujúce rozhodnutia najvyšších súdnych autorít v obdobných prípadoch, na ktoré povinný explicitne poukázal v návrhu na zastavenie exekúcie. In concreto: Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 3 Cdo 146/2011 zo dňa 13.10.2011, ako aj Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. IV. ÚS 78/2011-17 zo dňa 17.03.2011. Súčasne povinný poukázal na to, že povinnosť súdu rozhodovať v súlade s ustálenou súdnou praxou je naplnením požiadavky spravodlivého procesu a princípu právnej istoty, vyjadreného v čl. 2 ods. 2 základných princípov Civilného sporového poriadku. Ďalej uviedol, že v systéme všeobecného súdnictva Slovenskej republiky je touto autoritou Najvyšší súd SR, resp. Ústavný súd SR. Práve rozhodnutiami týchto súdnych orgánov povinný zdôvodnil svoj právny názor o povinnosti exekučného súdu vždy skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, resp. či rozhodnutie označené v exekučnom konaní ako exekučný titul bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie. Keďže povinný v konaní argumentoval konkrétnymi rozhodnutiami najvyšších súdnych autorít, bolo povinnosťou súdu v rozhodnutí zaujať stanovisko k otázke, či ide o relevantnú argumentáciu. Ak sa chcel súd od týchto rozhodnutí odkloniť, bolo jeho zákonnou povinnosťou dôkladne vysvetliť, z akých dôvodov nebolo možné v prejednávanej veci akceptovať povinným prezentovanú súdnu prax, nakoľko táto povinnosť súdu vyplýva explicitne z ust. § 220 ods. 3 CSP v spojení 234 ods. 2 CSP. Súčasne povinný namieta porušenie princípu zákazu zneužitia práva, nakoľko je podľa povinného absolútne vylúčené, aby si oprávnený nebol vedomý toho, že s povinným nikdy neuzavrel rozhodcovskú doložku - zmluvu, resp. že o rozhodcovskom súde spolu nikdy nevedli ani len debatu. Rovnako je podľa povinného až zarážajúce, že rozhodcovský súd, resp. oprávnený dokázu suverénne uviesť, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená listinou oprávneného zo dňa 23.02.2017 označenou ako „odstúpenie od objednávky zo dňa 29.02.2016 spolu s výzvou na vrátenie kúpnej ceny.“ Nakoľko táto listina neobsahuje ani

vôľu oprávneného rozhodnúť spor s povinným v rozhodcovskom konaní a nezmieňuje sa ani o stálom rozhodcovskom súde Royal Development zriadenom pri ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, záujmovom združení právnických osôb. Povinný súčasne pre úplnosť dodal, že povinný reagoval na zmieňovaný list oprávneného a to listom zo dňa 23.03.2017, avšak nikde v tomto liste neprejavil vôľu, aby spor s oprávneným rozhodol rozhodcovský súd. A preto je povinný toho názoru, že ak by oprávnený postupoval čestne a v súlade so zásadami poctivého obchodného styku, v prvom rade by požiadal povinného o vyjadrenie, či súhlasí s tým, aby ich spor rozhodol rozhodcovský súd a až v prípade pozitívneho prejavu vôle povinného, by spor predložil rozhodcovskému súdu. Z uvedeného povinný vyvodil, že takéto konanie oprávneného, zneužitie práva, však nesmie požívať právnu ochranu, čo vyplýva aj z čl. 5 prvej vety základných princípov Civilného sporového poriadku. Súčasne si povinný uplatnil voči oprávnenému náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia, a to vo výške 337,48 Eur, ktoré žiadal uhradiť na účet právneho zástupcu povinného.

5. K sťažnosti povinného sa podaním doručeným súdu dňa 04.08.2018 vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu aj oprávnený, ktorý uviedol, že sa plne stotožňuje s Uznesením sp. zn. 23Ek/40/2017 z 30.11.2017, v ktorom vyšší súdny úradník zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie. Uvedené uznesenie považuje za vecne správne a náležite odôvodnené. Nakoľko sa nejedná o spotrebiteľské exekučné konanie, nemá podľa názoru oprávneného exekučný súd žiadne právo akokoľvek preskúmať nespotebiteľský rozhodcovský rozsudok. K tomu ani nemá dôvod, nakoľko od vydania poverenia na vykonanie exekúcie nenastali žiadne nové zmeny. Námietky povinného, ktorými sa snaží o opätovnú revíziu exekučného titulu, ktorým je Rozhodcovský rozsudok RD/34/2017 z 05.04.2017, sú v exekučnom konaní irelevantné. Ďalej uviedol, že exekučný súd nie je v žiadnom prípade odvolacím súdom voči samotnému rozhodcovskému rozsudku a určite meritórny prieskum rozhodcovského rozsudku nemôže byť akýmkoľvek dôvodom pre uplatnenie námietok v exekúcii. Rovnako uviedol, že povinný vo svojom návrhu neuvádza jediný právne relevantný dôvod predpokladaný Exekučným poriadkom a uvedeným v § 61k až § 61n. Povinný vo svojej sťažnosti uvádza úplne nesprávne právne posúdenie exekúcie oprávneného. Nakoľko právoplatný a vykonateľný nespotebiteľský rozhodcovský rozsudok je podľa § 35 a § 44 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z. z. exekučným titulom s rovnakou právnou silou, akoby sa jednalo o rozsudok všeobecného súdu, a preto judikáty citované povinným sa týkali výlučne spotrebiteľského rozhodcovského konania a ich aplikovateľnosť nie je možné použiť na nespotebiteľské rozhodcovské konania. Tiež uviedol, že v zmysle zákonnej zmeny platnej od 01.01.2015 sa spotrebiteľské rozhodcovské konanie odčlenilo do samostatného Zákona č. 335/2014 Z. z. a v Zákone č. 244/2002 Z. z. bolo zrušené ustanovenie § 45. Uvedenými zmenami zanikla akákoľvek možnosť v exekučnom konaní preskúmať nespotebiteľské rozhodcovské konania. Nakoľko povinný nedisponuje žiadnym právoplatným rozhodnutím o zrušení exekučného titulu alebo odklade jeho vykonateľnosti, t. j. rozhodcovského rozsudku RD/34/2017, a preto podľa oprávneného neexistuje žiaden dôvod spochybňovať exekučné nároky oprávneného. Ďalej sa oprávnený vyjadruje k doručovaniu a nepreberaniu zásielok zo strany povinného v rozhodcovskom konaní RD/34/2017, pričom sa pri svojej argumentácii opiera o Veľký komentár Civilný sporový poriadok Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol. str. 406, 408, 412, ako aj k samotnému spôsobu uzavretia rozhodcovskej zmluvy podľa § 8 ods. 1 ZoRK, kde na podporu svojich tvrdení poukázal aj na komentár Beckovej edície k ZoRK (Gyarfáš/Števček a kolektív). Pri svojej argumentácii poukázal aj na uznesenie Okresného súdu Bratislava II., sp. zn. 39Er/1436/2017 - článok 26.

6. K vyjadreniu oprávneného sa podaním doručeným súdu dňa 05.11.2018 vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu povinný, ktorý uviedol, že argumentácia oprávneného sa koncentruje výlučne iba na to, aby sa exekučný súd ani len nepokúsil skúmať, či exekučný titul (rozhodcovský rozsudok ad hoc rozhodcu Miloša Valacha č. RD/34/2017 zo dňa 05.04.2017) nie je skutočne paktom, t.j. nulitným aktom, ktorý bol vydaný orgánom bez právomoci a teda nemôže vyvolávať žiadne právne následky. Povinný tiež uviedol, že oprávnený sa snaží presvedčiť súd, že zmenou právnej úpravy zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní účinnou od 01.01.2015 je právomoc exekučného súdu v tomto zmysle úplne vylúčená. Pričom snaha oprávneného urputne sa brániť skúmaniu, či rozhodcovský súd mal právomoc na vydanie Rozhodcovského rozsudku, je síce pochopiteľná, pretože oprávnený by inak musel priznať, že s povinným nikdy neuzavrel žiadnu rozhodcovskú doložku - zmluvu, resp. že o rozhodcovskom súde spolu nevedli ani len debatu, avšak požiadavka oprávneného je ústavne nekonformná a nekorešponduje ani so súdnou praxou. Pri svojej argumentácii poukázal nielen na uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica, konkrétne sp. zn. 33Ek/80/2017 zo dňa 09.11.2017 ako aj sp. zn. 33Ek/80/2017 zo dňa 17.04.2018, pričom zmieňovaná exekučná vec je podľa názoru povinného s predmetnou vecou úplne

identická, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoE/75/2017 zo dňa 15.08.2017. Súčasne povinný vzniesol aj pochybnosti o nestrannosti ad hoc rozhodcu Miloša Valacha. A na záver uviedol, že exekučný súd je vždy povinný skúmať, či rozhodnutie označené v exekučnom konaní ako exekučný titul bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či nejde o rozhodnutie ničotné (nulitný správny akt, resp. paakt), ktoré nevyvoláva žiadne právne účinky. Súčasne zdôraznil, že Rozhodcovský súd môže byť ustanovený len vôľou strán ad hoc, pričom jeho právomoc nie je delegovaná zvrchovanou mocou štátu, ale je založená práve vôľou strán vyjadrenou v rozhodcovskej zmluve, resp. doložke. Tiež, že právomoc rozhodcovského súdu nemožno založiť iba jednostranným právnym úkonom, pričom mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu a súčasne zjavnému zneužitiu práva nesmie byť poskytnutá právna ochrana. A uplatnil si voči oprávnenému náhradu trov konania za svoje vyjadrenie k vyjadreniu oprávneného v sume 84,74 Eur.

7. Dňa 09.11.2018 bolo súdu opätovne doručené vyjadrenie povinného, v ktorom považoval za potrebné upriamiť pozornosť súdu aj na ďalšie medializované články, ktoré popisujú prípady v ktorých bol činný ad hoc rozhodca Miloš Valach a ktorého praktiky sú v článkoch označované ako „podivné“. Uvedené podľa názoru povinného len potvrdzuje, že povinný nie je ani len zďaleka jediný, kto sa cíti byť poškodený konaním ad hoc rozhodcu Miloša Valacha. V tejto súvislosti dal súdu do pozornosti ďalšie články zverejnené na internete a to: článok na webovom portáli www.topky.sk s titulkom „Podivné praktiky a falošné zmluvy: Rozhodcovský súd oberá ľudí o majetky, nemá na to právo“ publikovaný dňa 09.11.2018 (<https://www.topky.sk/cl/100370/1750419/Podivne-praktiky-a-falosne-zmluvy--Rozhodcovsky-sud-obera-ludi-o-majetky--nema-na-to-pravo>), ako aj článok na webovom portáli www.etrend.sk s titulkom „Podivné pôžičky: Originál zmluvy chýba, kópiu sfalšovali“ publikovaný dňa 06.11.2018 (<https://www.etrend.sk/ekonomika/hrozi-im-uhrada-85-tisic-eur-aj-ke-d-original-zmluvy-o-pozicke-nikto-nevidel-a-fotokopia-je-sfalsovana.html>). Súčasne si za toto podanie uplatnil voči oprávnenému náhradu trov konania v sume 84,74 Eur.

8. Dňa 13.11.2018 bolo súdu opätovne doručené vyjadrenie povinného, v ktorom naďalej zotrváva na všetkých svojich doterajších vyjadreniach, a predovšetkým na tom, že rozhodnutie označené v predmetnom exekučnom konaní (rozhodnutie č. RD/34/2017 zo dňa 05.04.2017, vydané ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom) je nulitným aktom, ktoré nevyvoláva žiadne právne účinky a exekučný súd musí na túto skutočnosť ex offo prihliadať. Ďalej uviedol, že oprávnený vo svojich podaniach opakovane zdôrazňuje, že rozhodcovské konanie v predmetnej veci neprebiehala pred stálym rozhodcovským súdom, ale rozhodcovským súdom bol jeden rozhodca. In concreto oprávnený tvrdí, že bola založená arbitrabilita rozhodcovského súdu ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha, ergo že rozhodcovským súdom je ad hoc rozhodca Miloš Valach (ďalej aj ako „Rozhodcovský súd“). Takto označený Rozhodcovský súd však nikdy nedoručoval žiadnu zásielku povinnému. Napokon toto netvrdí ani oprávnený a nevyplýva to ani z obsahu exekučného spisu. Z obsahu rozhodcovského konania vyplýva, že Rozhodcovský rozsudok mal byť povinnému doručovaný záujmovým združením právnických osôb - ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, Suľany 243 95125 Hruboňovo. Rovnaký subjekt bol ako odosielateľ označený aj pri doručovaní rozhodcovského uznesenia o začatí rozhodcovského konania zo dňa 15.03.2017. V exekučnom spise sa teda nenachádza žiaden listinný dôkaz, ktorý by preukazoval, že Rozhodcovský súd doručil povinnému oznámenie o začatí rozhodcovského konania, resp. Rozhodcovský rozsudok. Z uvedeného dôvodu je preto absolútne vylúčené, aby mohli nastať účinky doručenia zmieňovaných dokumentov, tak ako to tvrdí oprávnený, resp. ako to mal za preukázané Rozhodcovský súd. Rozhodcovský súd teda nemohol v žiadnom prípade označiť Rozhodcovský rozsudok za právoplatný a vykonateľný, pretože tieto dokumenty povinnému nedoručoval. Je preto absolútne vylúčené, aby Rozhodcovský súd uplatňoval voči povinnému fikciu doručenia na zásielky, ktoré povinnému nikdy nedoručil. Je nesporné, že na obálke, resp. predpokladajúc, že aj na oznámení o uložení vyššie zmieňovaných zásielok, nebol ako odosielateľ uvedený Rozhodcovský súd. Subjekt označený ako odosielateľ, t.j. ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zzpo, nepovažuje za rozhodcovský súd ani samotný oprávnený a navyše oprávnený tento subjekt v dovtedajšej komunikácii s povinným nikdy ani len nespomenul. V tejto súvislosti sú preto akékoľvek úvahy o fikcii doručenia zásielok, ktoré mal povinnému doručovať pre neho úplne neznámy subjekt - ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, bez právnej relevancie. Súčasne si za toto podanie uplatnil voči oprávnenému náhradu trov konania v sume 84,74 Eur.

9. Následne si sudca, keďže medzičasom bol rozhodcovský spis v predmetnej veci vrátený rozhodcovskému súdu, opätovne vyžiadal kompletný rozhodcovský spis RD/34/2017 s poukazom na

rozhodnutie R 46/2012 z dôvodu posúdenia platnosti rozhodcovskej zmluvy, na základe ktorej si rozhodcovský súd založil svoju právomoc prejednať predmetný spor a vydať rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučnému súdu doručený dňa 11.06.2019.

10. K vyjadreniam povinného sa podaním doručeným súdu dňa 30.05.2019 vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu opätovne oprávnený, ktorý uviedol, že nahliadnutím do exekučného spisu zistil, že povinný podal na exekučný súd niekoľko nových podaní. Oprávnený preto považuje za potrebné sa k týmto novým podaniám povinného vyjadriť, nakoľko tieto môžu mať vplyv na konanie vo veci sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23Ek/40/2017 zo dňa 30.11.2017 (ďalej ako „napadnuté uznesenie“). Oprávnený sa opätovne plne stotožňuje s výrokovou časťou aj odôvodnením (hlavne čl. 17) napadnutého uznesenia. Exekučný súd teda podľa názoru oprávneného rozhodol správne, objektívne a v súlade s Exekučným poriadkom a zákonom č. 244/2002 Z. z. Návrh povinného na zastavenie exekúcie ako aj sťažnosť povinného voči napadnutému uzneseniu je preto podľa oprávneného nedôvodná a exekučný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne ustálil všetky zásadné procesné a právne otázky. Vo vzťahu k uvedeným dôvodom poukázal oprávnený na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 41CoE/728/2015 zo dňa 15.06.2016, ako aj sp. zn. 43CoE/115/2015 zo dňa 23.04.2015. Ďalej uviedol, že povinný si síce podal voči exekučnému titulu žalobu o jeho zrušenie, ale až po uplynutí hmotnoprávnej lehoty 60 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku, a preto takáto situácia vedie k procesnému neúspechu žalobcu. V ďalšom oprávnený poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 423/2014-20, ako rozsudok Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 24Csr/2/2016 zo dňa 28.06.2017, tiež sp. zn. 56Csr/1/2016 ako aj Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Cob 56/2013 zo dňa 11.06.2015. Oprávnený ďalej vo svojom podaní argumentuje, že rozhodcovská zmluva medzi oprávneným a povinným vznikla podľa § 4 ods. 3 písm. a) a § 4 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z.z. podľa rozhodcovskej doložky obsiahnutej v Odstúpení od objednávky zo dňa 23.02.2017, t.j. vo vzájomne vymenenej písomnej komunikácii. Ďalej oprávnený uviedol, že rozhodcovská zmluva vznikla aj tacitným spôsobom podľa § 4 ods. 7 v nadväznosti na § 21 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. nepodaním námietky v rozhodcovskom konaní, kde na podporu svojich tvrdení opätovne poukázal aj na komentár Beckovej edície k ZoRK (Gyarfás/Števček a kolektív). Rovnako oprávnený vo svojom podaní tvrdí, že zákon č. 244/2002 Z.z. v znení platnom od 01.01.2015, resp. zákon č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok v znení platnom od 01.01.2015, resp. od 01.04.2017, v žiadnom svojom ustanovení neumožňuje exekučnému súdu preskúmať nespotrebitel'ské rozhodcovské konanie ani posudzovať právomoc rozhodcovského súdu a existenciu rozhodcovskej zmluvy ani iným spôsobom brániť exekúciu.

11. Ďalej čo sa týka poukazom povinného na uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 6CoE/75/2017 oprávnený uvádza, že predmetné uznesenie bolo zrušené Nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. 300/2018-54, v ktorom ústavný súd okrem iného uviedol: „K znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty patrí neoddeliteľne princíp právnej istoty vyplývajúci z čl. I ods.1 ústavy (PL. ÚS 36/95), ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. Pokiaľ sa rozhodcovské konanie týka sporu z iného než spotrebitel'ského právneho vzťahu, ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, ktorú umožňujú účastníkovi tohto konania, aby namietal nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 21 ods. 2 ZRK) a aby sa žalobou podanou na príslušnom súde (§ 40 ods. 1 ZRK) domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, vylučujú skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. V týchto ustanoveniach sa totiž premieta klasická rímska právna zásada (princíp) „vigilantibus iura scripta sunt („práva patria bdelym“ alebo „nech si každý stráži svoje práva“ alebo „zákony sú písané pre bdelych“). Nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebitel'ských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v rozhodcovskom konaní, pretože inak by tieto ustanovenia strácali svoj zmysel, boli by nadbytočné - (citované z Uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 ECdo 7/2013 str. 8, s ktorým sa Ústavný súd SR stotožnil v celom rozsahu).“ Súčasne oprávnený uviedol, že Krajský súd v Trenčíne sa plne stotožnil s názorom Ústavného súdu SR a upravil svoju rozhodovaciu prax do súladu s aktuálnou aplikáciou Exekučného poriadku a zákona č. 244/2002 Z. z., čoho príkladom je uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoE/72/2018. Na záver oprávnený poukazuje aj na niektoré rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/1308/2018 zo dňa 16.01.2019 vydané vyšším súdnym úradníkom, ktoré bolo potvrdené v celom rozsahu sudcom uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/1308/2018 zo dňa 21.03.2019, ďalej uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Ek/1069/2018 zo dňa 12.09.2018 vydané vyšším súdnym úradníkom, ktoré bolo potvrdené

v celom rozsahu sudcom uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Ek/1069/2018 zo dňa 14.12.2018, ako aj uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52Ek/448/2018 zo dňa 31.07.2018 vydané vyšším súdnym úradníkom, ktoré bolo potvrdené v celom rozsahu sudcom uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52Ek/448/2018 zo dňa 30.11.2018, a tiež uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 38Ek/308/2017 zo dňa 28.05.2018 vydané vyšším súdnym úradníkom, ktoré bolo potvrdené v celom rozsahu sudcom uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 38Ek/308/2017 zo dňa 04.10.2018. A na záver k tomuto oprávnený dodáva, že exekučný titul oprávneného a právomoc rozhodcovského súdu v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/34/2017 je v súčasnosti preskúmaná kauzálne príslušným súdu Bratislava V., a preto podľa názoru oprávneného exekučný súd nemôže do tejto procesnej situácie nijako zasahovať, lebo k tomu podľa názoru oprávneného nie je príslušným. Pričom to, že povinný podal na kauzálne príslušný Okresný súd Bratislava V. žalobu nespôsobuje žiadne obmedzenie pokračovania vo výkone exekúcie oprávneného, a preto navrhuje, aby exekučný súd zamietol sťažnosť povinného proti napadnutému uzneseniu.

12. A nakoniec k vyjadreniam oprávneného sa podaním doručeným súdu dňa 22.09.2019 vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu opätovne povinný, ktorý uviedol, že naďalej trvá na všetkých svojich doterajších vyjadreniach a na podporu správnosti svojej právnej argumentácie dáva do pozornosti tunajšieho súdu neskôr vydané uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. IV. ÚS 484/2018-28 zo dňa 13.09.2018, ktoré preskúmavalo ústavnú konformnosť rozhodnutí exekučného súdu Okresného súdu Banská Bystrica a to uznesenie č.k. 33Ek/46/2017 zo dňa 14.08.2017 a zo dňa 25.10.2017, ktoré vychádzajú z analogického skutkového stavu ako naša exekučná vec. Súčasne si za toto podanie uplatnil voči oprávnenému náhradu trov konania v sume 54,33 Eur.

13. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

14. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

16. Podľa §-u 242 CSP, sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

17. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

18. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

19. Podľa §-u 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

20. Preskúmaním podanej sťažnosti súd zistil, že táto bola do elektronickej schránky súdu podaná dňa 15.12.2017 a smeruje voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Keďže sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo do dátovej schránky právneho zástupcu povinného doručené dňa 01.12.2017, bola teda sťažnosť podaná v zákonom stanovenej lehote (§242 CSP).

21. Sudca prvej inštancie preskúmaním sťažnosti povinného, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sťažnosť povinného je dôvodná, a preto napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka je potrebné podľa § 250 ods. 2 CSP zmeniť.

22. Z obsahu spisu súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 05.07.2017, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie. Vyšší súdny úradník vydal na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydaného ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zspo, sp. zn. RD/34/2017 zo dňa 05.04.2017, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 20.04.2017, dňa 27.09.2017 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi Mgr.

Petrovi Bertókovi (403EX 38/2017). Následne dňa 29.09.2017 bola súdnu exekútorovi doručená oprava poverenia ECLI: ECLI:SK:OSBB:2017:6117219586.3, ktorá nahrádza pôvodné poverenie: ECLI:SK:OSBB:2017:6117219586.2. Dňa 31.10.2017 bol v zákonnej lehote doručený poverenému súdnu exekútorovi návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý ho spolu s vyjadrením oprávneného postúpil súdu. Následne vyšší súdny úradník vydal sťažnosťou napadnuté uznesenie.

23. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

24. Podľa § 45 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku exekučným titulom na účely tohto zákona je aj vykonateľné rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní vrátane zmiernu v ňom schváleného.

25. Podľa § 21 ods. 1 ZoRK rozhodcovský súd je oprávnený rozhodnúť o svojej právomoci vrátane námietok týkajúcich sa existencie alebo platnosti rozhodcovskej zmluvy. Ak dospeje k záveru, že nemá právomoc rozhodovať vo veci samej, uznesením rozhodcovské konanie zastaví.

26. Podľa § 35 ZoRK doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu.

27. Po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka, návrhu na vykonanie exekúcie, exekučného titulu, návrhu na zastavenie exekúcie, sťažnosti povinného a ostatných vyjadrení oprávneného, resp. povinného nachádzajúcich sa v elektronickom súdnom spise, dospel sudca k záveru, že skutkový stav veci bol zo strany vyššieho súdneho úradníka zistený správne, ale z takto zisteného skutkového stavu bol vyvodенý právny záver, s ktorým sa konajúci sudca nestotožnil.

28. Samotné oprávnenie rozhodcovského súdu konať a rozhodnúť spor medzi účastníkmi konania (stranami sporu) sa zakladá rozhodcovskou zmluvou (doložkou). Ak však exekučný súd skúma platnosť rozhodcovskej doložky, preskúmava tým len formálnu stránku vykonateľnosti exekučného titulu, teda či exekučný titul vydal orgán na to oprávnený rovnako, ako by to skúmal v prípade iných exekučných titulov uvedených v § 45 Exekučného poriadku. Predpokladom zákonného vedenia exekúcie je existencia rozhodnutia (exekučného titulu) vykonateľného tak po materiálnej, ako aj po formálnej stránke. Ak bolo rozhodnutie vydané orgánom na to nepríslušným, takéto rozhodnutie je nulitným aktom, ktorý v exekučnom konaní nie je možné vykonať. Nulitný akt nikoho nezaväzuje a hľadá sa naň, akoby neexistoval (porovnaj napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 MCdo 20/2008 zo dňa 22. 04. 2009). Predpokladom existencie právomoci rozhodcovského súdu (rozhodcu) vec prejednať a rozhodnúť je preto platné uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami, a to či už vo forme osobitnej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Exekučný súd má, v zmysle § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, povinnosť zisťovať súlad exekučného titulu s Exekučným poriadkom, a teda, okrem iného aj to, či je exekučný titul podľa § 45 Exekučného poriadku vykonateľný. Súd pri tomto zisťovaní posudzuje nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť (porovnaj napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 135/2012 zo dňa 05. 12. 2012).

29. Voči týmto záverom prezentovaným aj v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 3 Cdo 146/2011 zo dňa 13.10.2011 (publikovanom v zbierke súdnych rozhodnutí pod R 46/2012) ako aj Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. IV. ÚS 78/2011-17 zo dňa 17.03.2011 namietal vo svojich podaniach oprávnený, ktorý tvrdí, že exekučný súd už nemá zákonný podklad na preskúmanie existencie a platnosti rozhodcovskej zmluvy, nakoľko došlo k zmene právnej úpravy zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom od 01.01.2015, na základe ktorej bolo ustanovenie § 45 ZoRK zrušené. Tento jeho právny názor je vyvrátený aj recentnou rozhodovacou činnosťou Ústavného súdu, ktorý v jednom zo svojich posledných rozhodnutí II. ÚS 50/2019 zo dňa 06.02.2019 okrem iného uviedol, že vo vzťahu k rozhodcovskému konaniu v nespotrebitel'skej veci, je povinnosťou exekučného súdu ex offo skúmať a prihliadnuť na zistenú nulitu aktu, ktorá je bez akýchkoľvek

pochybností následkom vydania rozhodnutia orgánom, ktorý nedisponuje právomocou na rozhodovanie veci a splnenie tejto povinnosti exekučným súdom nemožno považovať za postup, ktorý je nad rámec jeho právomoci (IV. ÚS 484/2018 <<http://merit.slv.cz/IV.US484/2018>>). Od tohto záveru sa ústavný súd nemá dôvod odchyliť ani v tejto veci.

30. Obdobne ako na to poukázal i povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie ako aj sťažnosti - aj najvyšší súd v uznesení sp. zn. 3 Cdo 146/2011 <<http://merit.slv.cz/3Cdo146/2011>> z 13. októbra 2011 uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3 z roku 2012 s poradovým číslom 46 zaujal stanovisko, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Je to dôsledkom toho, že rozhodnutie, ktoré nie je exekučným titulom, nie je spôsobilé byť podkladom pre nútený výkon rozhodnutia (exekúciu). Tak, ako najvyšší súd ďalej v tomto rozhodnutí uviedol, súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisov ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosti, zrozumiteľnosti a presnosti označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať).

31. Sudca považuje v tejto súvislosti za potrebné uviesť, že pri samotnom skúmaní existencie rozhodcovskej zmluvy (doložky) neposudzuje vecnú správnosť rozsudku rozhodcovského súdu a jeho postup nesmeruje k „zrušeniu“ tohto rozhodnutia; exekučný súd si ani neosvojuje postavenie odvolacieho súdu. Možno preto uzavrieť, že v rámci exekučného konania je (všeobecný, resp. exekučný) súd oprávnený skúmať rozhodnutie označené v exekučnom konaní ako exekučný titul z hľadiska, či nejde o rozhodnutie ničotné, ktoré nevyvoláva žiadne právne účinky (rozhodnutie, sp zn. IV. ÚS 78/2011). Pričom v prejednávanvej veci súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie, exekučného titulu, návrhu na zastavenie exekúcie, sťažnosti povinného a ostatných vyjadrení oprávneného, resp. povinného nachádzajúcich sa v elektronickom súdnom spise vrátane predloženého rozhodcovského spisu zistil, že exekúcia musí byť zastavená, nakoľko sa jej vykonanie vedie na základe nespôsobilého exekučného titulu.

32. V predložennom rozhodcovskom rozsudku vydanom ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom, Royal Development - RSRD, zzpo, so sídlom Suľany 243,951 25 Hruboňovo, na podklade ktorého oprávnený navrhoval vykonanie exekúcie sa uvádza, že rozhodcovský súd svoju právomoc odvodil podľa § 4 ods. 3 ZoRK z Odstúpenia od objednávky spolu s výzvou na vrátenie kúpnej ceny zo dňa 23.02.2017, v ktorom je uvedená rozhodcovská doložka - zmluva.

33. Rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní (§ 3 ods. 1 ZoRK). Rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve (§ 4 ods. 1 ZoRK). Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná (§ 4 ods. 2 ZoRK). Písomná forma je zachovaná aj vtedy, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá vo vzájomnej písomnej komunikácii strán alebo ak bola uzatvorená elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a osoby, ktorá právny úkon urobila (§ 4 ods. 3 ZoRK). V danom prípade medzi účastníkmi vznikol záväzkový vzťah, a to na základe akceptácie objednávky kompresora zo dňa 29.02.2016. Pri uzatváraní predmetnej kúpnej zmluvy nebola ani zmienka o tom, že by sa prípadný spor mal riešiť pred rozhodcom. Návrh, že spor medzi nimi bude rozhodnutý rozhodcom, oprávnený, resp. jeho právny zástupca neštandardným spôsobom zakomponoval až do Odstúpenia od objednávky zo dňa 29.02.2016 spolu s výzvou na vrátenie kúpnej ceny zo dňa 23.02.2017. Podľa uvedeného Odstúpenia od objednávky spolu s výzvou na vrátenie kúpnej ceny oznámil oprávnený povinnému, že odstupuje od objednávky zo dňa 29.02.2016 podľa § 436 ods. 1 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník a súčasne ho vyzval na prevzatie predmetného kompresora Ingersoll RandR2.2UI-200-D oproti vráteniu zaplatenej kúpnej ceny vo výške 4 063,20 Eur najneskôr do 7 dní od doručenia tohto odstúpenia od zmluvy. V prípade neuhradenia dlžnej sumy sa oprávnený vyjadril, že sa obráti na mediátora/rozhodcu Ing. Miloša Valacha, Suľany

243, 921 25 Hruboňovo, za účelom riešenia sporu. Oprávnený si sám vybral osobu, ktorá mala spor vyriešiť, pričom z takto formulovanej výzvy nevyplývalo jednoznačne, či sa mal spor rozhodnúť pred rozhodcom alebo mediátorom. Bez ohľadu na tento fakt, nebolo možné takúto výzvu považovať za rozhodcovskú zmluvu ani rozhodcovskú doložku. V oboch prípadoch ide totiž o dvojstranný právny úkon, pričom Odstúpenie od objednávky zo dňa 29.02.2016 spolu s výzvou na vrátenie kúpnej ceny bol jednostranným právnym úkonom urobený oprávneným, adresovaný povinnému. Dohoda (rozhodcovská zmluva) by sa považovala za uzavretú, ak by vyjadrenie súhlasu adresáta (povinného) bez výhrad došlo včas navrhovateľovi (oprávnenému). Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu (rozsudok NS SR 3Cdo 233/2008). Ak by teda povinný odoslal oprávnenému listinu (hoci aj elektronickou formou), ktorá by obsahovala jeho prejav vôle - výslovný súhlas s návrhom oprávneného rozhodnúť prípadné spory pred rozhodcom, v takom prípade by bolo možné považovať rozhodcovskú doložku (zmluvu) za uzavretú v písomnej forme na základe ich vzájomnej komunikácie. V tomto prípade však išlo o jednostranný návrh oprávneného, pričom k akceptácii tohto návrhu zo strany povinného nedošlo nijakým spôsobom, nakoľko to nevyplýva ani z predloženého rozhodcovského spisu a ani z vyjadrenia právneho zástupcu povinného, ktorý na predmetný list odpovedal listom zo dňa 23.03.2017. Na základe uvedeného potom súd konštatoval, že nedošlo k uzavretiu písomnej rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky v zmysle ust. § 4 ods. 3 ZoRK.

34. Ďalej pokiaľ ide o námietku oprávneného, že rozhodcovský rozsudok má podľa § 35 ZoRK pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu sudca uvádza, doslovné znenie uvedeného ustanovenia svedčí o tom, že účinky rozhodcovského rozsudku obmedzuje len na účastníkov. Už z tejto formulácie je zrejmé, že nebolo zámerom zákonodarcu bezvýhradne viazať všetky štátne orgány účinkami rozhodcovského rozsudku. Rozhodcovský súd je - napriek výsledku svojej činnosti v podobe rozhodcovského rozsudku - súkromnoprávny orgán a rozhodcovské konanie je súkromnoprávnym konaním. Podľa názoru súdu ani ustanovenie § 44 ods. 2 ZoRK, podľa ktorého tuzemský rozhodcovský rozsudok, ktorý sa stal právoplatným, je po uplynutí lehoty na plnenie v Slovenskej republike vykonateľný podľa osobitných predpisov, nezabraňuje exekučnému súdu skúmať náležitosti exekučného titulu. Exekučný súd nie je bezvýhradne viazaný doložkou vykonateľnosti (platí pri všetkých exekučných tituloch) a v prípade, že titul je nulitným právnym aktom, potom nemôže nadobudnúť ani právoplatnosť ani vykonateľnosť. Aj v prípade, že účastník napadne rozhodcovský rozsudok na všeobecnom súde, nestráca takýto rozsudok právoplatnosť a aj napriek tomu nie je pre všeobecný súd záväzný.

35. Práve preto, že rozhodcovský súd nepredstavuje mocenský orgán, ktorý je výrazom nedobrovoľného podriadenia sa moci ako prejavu zákonom zakázanej svojpomoci v demokratickom štáte, resp. štátneho monopolu donútenia, a nejde o demokraticky legitimovaný, normatívne ukotvený orgán verejnej moci ako súčasť permanentnosti výkonu moci, ale súkromnoprávny orgán, platia pre neho určité pravidlá. Rozhodcovský súd môže byť ustanovený len vôľou strán ad hoc a nemožno ho stotožňovať so všeobecným súdom. Jeho právomoc nie je delegovaná zvrchovanou mocou štátu, ale je založená práve vôľou strán vyjadrenou v rozhodcovskej zmluve, resp. doložke. Ak už aj strany vôbec doložku písomne neuzavrú, ZoRK umožňuje jej uzavretie v prípade (aktívnej) účasti žalovaného v rozhodcovskom konaní - súhlasom do zápisnice pred rozhodcom (§ 4 ods. 6 ZoRK) alebo dorúčením žalobnej odpovede rozhodcovskému súdu, v ktorej neexistenciu rozhodcovskej zmluvy nenamietne (§ 4 ods. 7 ZoRK). Len tak môže byť právomoc súkromnoprávneho orgánu daná, v opačnom prípade by mohol akýkoľvek subjekt vydať rozhodnutie a prezentovať ho ako exekučný titul. Exekučný súd by neposudzovaním materiálnej a formálnej vykonateľnosti (teda aj toho, či bol exekučný titul vydaný orgánom vybaveným na to právomocou) takého titulu, poskytol právnu ochranu bez splnenia podmienok, ktoré sú na exekučný titul ustanoveniami Exekučného poriadku kladené. Aj v rozhodcovskom konaní je nevyhnutné dodržiavať zásady spravodlivosti a zákonnosti.

36. Nakoľko je teda predložený rozhodcovský rozsudok vydaný orgánom, ktorý na jeho vydanie nemal právomoc, teda v zmysle vyššie uvedeného nulitný právny akt, je potom nespôsobilý byť podkladom na výkon exekúcie. Takýto titul je v rozpore s ustanoveniami Exekučného poriadku (vykonateľný exekučný titul v zmysle 45 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku) a preto bolo namiesto sťažnosťou napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka podľa § 250 ods. 2 CSP zmenil tak, že exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil.

37. Podľa §-u 199c ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený.

38. O trovách súdneho exekútora zastavenej exekúcie rozhodol súd tak, že oprávnenému možno pričítať dôvod zastavenia exekúcie, keď podal návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorý nie je vykonateľný, a preto podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku je daný dôvod na zviazanie oprávneného nahradiť súdnemu exekútorovi náhradu výdavkov exekúcie vo výške 30,- Eur. Náhrada trov exekúcie súdneho exekútora predstavuje náhradu paušálnych výdavkov vo výške 30,- Eur podľa § 22 ods. 2 citovanej vyhlášky.

39. Podľa §-u 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

40. Podľa §-u 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

41. Podľa §-u 199e ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

42. Povinný si vo svojej sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/40/2017 zo dňa 30. novembra 2017, ktorým súd rozhodol o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, uplatnil voči oprávnenému náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia, a to vo výške 337,48 Eur (4 úkony - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, podanie návrhu na zastavenie exekúcie, porada s klientom dňa 15.12.2017, podanie sťažnosti voči uzneseniu zo dňa 30.11.2017 zo sumy 4.063,20 Eur vo výške 75,53 Eur / 1 z 151,05 Eur/ + 4x paušálna náhrada nákladov vo výške á 8,84 Eur). Súčasne s podaním doručeným súdu dňa 05.11.2018 si právny zástupca povinného uplatnil za svoje vyjadrenie k vyjadreniu oprávneného náhradu trov konania v sume 84,74 Eur. Rovnako za vyjadrenie zo dňa 09.11.2018 ako aj zo dňa 13.11.2018 si zhodne uplatnil sumu 84,74 Eur. A nakoniec s vyjadrením doručeným súdu dňa 22.09.2019 si právny zástupca povinného uplatnil za svoje vyjadrenie náhradu trov konania v sume 54,33 Eur.

43. Podľa §-u 9 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“), základná sadzba tarifnej odmene sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

44. Podľa §-u 10 ods. 1 vyhlášky č.655/2004 Z.z., ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmene za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 663,88 eura do 6 638,78 eura je 41,49 eura + 9,96 eura za každých aj začatých 331,94 eura prevyšujúcich sumu 663,88 eura.

45. Podľa §-u 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č.655/2004 Z.z., odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmene patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, príprava a prevzatie zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takémuto návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

46. Podľa §-u 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

47. V súvislosti s rozhodovaním o trovách konania je potrebné uviesť, že § 199d Exekučného poriadku, ako to vyplýva aj z dôvodovej správy umožňuje súdu v zásade výnimočne priznať povinnému náhradu účelne vynaložených trov v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie, ktorým bol úspešný. Súčasne sudca konštatuje, že oprávnený pri podávaní návrhu na vykonanie exekúcie musí brať do úvahy, že

môžu nastať aj okolnosti, kedy nie je možné uplatňovaný nárok vymôcť tak, ako je to aj v tomto prípade. Nakoľko bola pohľadávka oprávneného v predmetnom exekučnom konaní vymáhaná na základe nespôsobilého exekučného titulu, podal oprávnený zjavne nedôvodný návrh na začatie exekúcie a teda dôvod pre ktorý bola exekúcia zastavená možno oprávnenému pričítať. Rovnako rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR vyplýva, že oprávnenému môže byť uložená povinnosť znášať trovy exekúcie, ktoré vznikli povinnému v prípade, ak oprávnený iniciuje exekúciu v dôvere v rozhodnutie, ktoré vykazuje znaky právoplatného a vykonateľného exekučného titulu (v tomto prípade rozsudok súdu opatrený doložkou právoplatnosti), ale exekúcia musela byť zastavená po tom, ako sa preukázalo, že rozhodnutie nespĺňalo podmienky vykonateľného exekučného titulu (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, č. k. IV. ÚS 278/2014 -10 zo dňa 13.05.2014).

48. Preto súd po preskúmaní uplatnených trov konania zo strany povinného považoval za preukázané, dôvodné a účelné vynaložené len trovy právneho zastúpenia za úkony - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom zo dňa 26.10.2017, podanie návrhu na zastavenie exekúcie, porada s klientom dňa 15.12.2017, podanie sťažnosti voči uzneseniu zo dňa 30.11.2017. Pri výpočte sumy za priznaný úkon vychádzal súd z tarifnej hodnoty veci zo sumy 4.063,20 Eur, pričom výška odmeny za jeden úkon právnej služby ako správne uviedol právny zástupca oprávneného je vo výške 75,53 Eur / 1 z 151,05 Eur/ + 1x režijný paušál á 8,84 eur, čo spolu predstavuje sumu 337,48 Eur (4x 75,53 Eur + 4x 8,84 Eur). A preto o trovách právneho zastúpenia povinného rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku III. tohto uznesenia, pričom ich uložil oprávnenému nahradiť k rukám právneho zástupcu povinného do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.